

# కామ్యసాధకుడు

## స్వల్పాకాశము



“గుడ్ మర్నింగ్, సార్!”

“వరీ గుడ్ మర్నింగ్! ఎం కావాలి మీకు?” అంతవరకు చూస్తున్న పైలు మూ సేస్తూ ఎదురుగా నిలబడి ఉన్న రాజారావు వేపు తీక్షణంగా చూస్తూ అడిగారు ఆఫీసు సూపరెంట్ (ఓ.ఎ.ఎస్.) రమణయ్య పంతులుగారు.

“అటెండెన్స్ వున్నకం...”

“ఓహో! మీరు ఆఫీసుకి వచ్చారన్న మట? ఇంతకీ ఇప్పుడు టైమెం తెందండి?”

“సెకీలు మధ్యలో బ్రబు లిచ్చిందండీ! అందుకే వదిలీ స్విముషాలు లేతైంది.”

“తప్పు మీది కాదు. మీ సెకీ లన్న మట? చూడండి. రాజారావుగారు! రేపో మపో బాధ్యత గల ఓ.ఎ.ఎస్. ప్రమోషన్ అందుకోబోతున్నారు కదా? అలాంటిది మీరే ఇలాంటి ినల్లీ రీజన్సు చెప్పడం ఏమీ బాగాలేదండీ! మ్రొక్కై వంగనిది. మసై వంగుతుందంటారా? అలాంటిదే మన అలవాటు కూడాను. ఎనీ హా మీకు ఏబ్జెంట్ వే ిన రిజిస్టర్ ఆఫీసర్ కి పంపించేశాను. సెలవు కాగితం ఇచ్చే ిన దయచేయండి” అంటూ, ిన రియ ినగా ినల్లించి లేచిపోయారు తను.

రాజారావు ముఖం ఆ సమధానంతో నల్లబడిపోయింది.

స్థాఫంతా సానుభూతిగా తనవేపే చూస్తుండటంతో లోలోపల మరింత బాధపడుతూ సెలవు కాగితం రా ిన ఓ.ఎ.ఎ. బల్లమీద పెట్టి అక్కణ్ణం చి వెళ్ళిపోయాడు తను.

రాజారావు వెళ్ళిపోయిం తర్వాత ఓ.ఎ.ఎ. తను వే ిన ఘనకార్యానికి మురి ినపోతూ, సెలవు కాగితంమీద ఓ పొట్టి సంతకం వడేశారు.

xx xx xx

“ఎప్పుడూ లేంది మన పంతుల్లో ఈమధ్య ఇంత మర్నాచే ినం దేమిటి? కొత్తపాత తేడా లేకుండా మరీ విజృంభించేస్తున్నాడు గురుడు! రెండ్రోజులు సెలవు కావాలని మన వేణు ప్రాధేయపడ్డా స సేమిరా వీల్లేదనేశాడు మొన్నటికి మొన్న. నిన్నటికి నిన్న పాపం ఆడదన్న ఇంగితజ్ఞానం లేకుండా ఆ సుందరిని మగాడికంటే ఎక్కువగా దులిపి పారేశాడు. వేడెక్కిపోడానికైనా ఓ హద్దు వద్దూ ఉండాలి. ఆవిడ చే ినన తప్పేమిటి? టైపుచే ినన కాగితాలు గురుడు ినల్లో లేనప్పుడు తన పేబులుపై ఉంచడం నేరమా? ఆ తర్వాత పరిసరాల్ని వట్టించుకోకుండా తుమ్మడం. సశ్యపు తుంపరులతో ఆ పేవర్లు పాడవడంలో-ఆవిడదే తప్పంటూ ఎగరెగిరి వడ్డాడా? రీ ట్రైపింగ్ చేయమని ఆ కాగితాల్ని ఉండలా చే ిన ఆవిడ ముఖంమీదకి వి ినరి కొడ్డాడా? వీడి జులం రోజు

రోజుకీ పెరిగిపోతోంది...”

“బాబూ బాబ్లీ! ఈ విషయాలు అందరికీ తెలి ినవే కదా? కంఠశోష ఎందుకు చెప్పు?” వేణు.

“నిమ్మకు నీరెత్తినట్లు మీలాంటి వాళ్ళుండబట్టే రాజారావుగారి లాంటి ిననియర్మీద కూడా ఈరోజు ధ్యజమెత్తాడు వాడు. ఎలాగోలా అందరం కలి ిన వాడి ఆట మనం కట్టించకపోతే వాడి ఆగడాలు మరీ శ్రుతిమించిపోతాయి. చీటికి మటి కీ చీవాట్ల అక్షింతలు వేసుకోడానిక్కాదు మనం వస్త్రాం దిక్కడకు. మొక్కలోనే వీణ్ణి. వీడి ఆటల్ని నేలరా సేయాలి.” బాబ్లీ.

“వాడి దృష్టిలో వడని నీకే ఇంతిదిగా ఉంటే. వాడి చీవాట్ల అక్షింతల్లో తడి ిన ముద్దయిపోయిన మాకెంత బాధగా ఉంటుందో ఆలోచించి చూడు. అయినా, అందరం ఎందుకు నోరు మూ సుకుని ఉండిపోతున్నాం? ఇవి డి సెంబరు రోజులు. ఊరికే ఉద్రేకపడిపోతే ప్రయోజనం లేదు. నాయనా! వాడి వెధవచూపు, దరిద్రపు ఆలోచనలు కాన్సిడెన్సియల్ రిపోర్టులమీద పడిందా! మనందరి పని గోవిందా! అందుకని ఇలాంటి పరి స్థితుల్లో అందరం మన రాజారావుగారితో చర్చించి, ఆలోచించి ఏదైనా చేయడం మంచిది.” కేషియర్.

14-11-84

అంతా ఆ చర్చ రేపటి రాజారావు రాకకేసం వాయిదా వేశారు.

“రిపోర్ట్స్ పాడుచేస్తాడని భయపడడం దేని కండి? వీడు రానింది, చేనింది పూర్తిగా చెల్లిపోతుందా? సెక్షన్ ఆఫీసరంటూ ఒక డున్నాడు కదా?”

“బాబూ, వేణూ! అన్ని విషయాలు మన రాజారావుగారు ఆలోచించి ఏం చేస్తే బాగా ఉంటుందో చెప్తారు కాస్త ఓపిక పట్టు.” కేషియర్.

“ఇదివరకు గంట, రెండు గంటలు లేటుగా వచ్చినా, ఎవ రెలా సెలవు వాడుకున్నా చూసిన చూడనట్లుంటూ అందరితో మంచిగా ఉండే గురుడిలో ఈమధ్య అకస్మాత్తుగా ఈ మర్నా రావడంలోని అసలు కిటుకు గురించి మీకు తెలియకే తలక రకంగా మళ్లాడుతున్నారు.” రాజారావు.

“కిటుకా!? ఏమి టిడి!” అంటూ అంతా ఆశ్చర్యపోసాగారు.

“మనకు కొత్తగా సెక్షన్ ఆఫీసరు వచ్చి ఎన్నాళ్ళవుతోంది?”

“సుమారు నెల రోజు లవుతోంది.”

“మన వంతులుగారిలో మర్నాచ్చి ఎన్నాళ్ళవుతోంది?”

“ఓ రెండు వారాలుం చనుకుంటాను. ఇంతకీ ఈ రెంటికీ సంబంధ మేమిటి?”

“ఆ విషయానికే వస్తున్నాను. కాస్త ఓపిక పట్టు. మన సెక్షన్ ఆఫీసరు, వంతులూ పూర్వశ్రమంలో ఒకరి కొకరు బాగా తెలుస్తున్నాళ్ళు. ఒకరి మఠంబే మరొకరికి బాగా గురి ఉన్నవారు. ఇప్పుడు ఆలోచించండి. ఏం చేయాలో?” అంటూ తనకు తెలిసిన విషయం రాజారావు బయటపెట్టడంతో అంతా ముక్కుమీద వేలేసుకుని మరి ఆశ్చర్యపోసాగారు.

“ఏం చేయాలో నన్ను చెప్పమంటారా? లేక చేసిన చూపించమంటారా?”

ఆ ప్రశ్నార్థకాల ఆఫీసు బంబ్రోతు అప్పడివేపు వింతగా చూడసాగా రంతా.

“ఎంట్రా! నీ బుర్రకూడా అమోఘంగా పన్నేస్తోందేమిటి!? నీ వేమీ చెయ్యొద్దు గాని అదేదో చెప్పేడు.” కేషియర్.

“ఇటీజ్ యమానింపులండీ! గురుడి స్కూటర్ సీట్లో, చక్రలో కోసేస్తే సరి! ఆ దెబ్బతో వాణ్ణి పట్టుకున్న దెయ్యం వదిలేస్తుంది. మళ్ళీ మఠూ లైపోతాడు! ఎలాగుందండీ మన అయిడియా?” అంతా తనని మెచ్చుకుంటారన్న ఆశతో పొంగిపోతూ చెప్పాడు అప్పడు.

“నాయనా అప్పిగా! నీ అయిడాయాల సంగతి తెల్సే చెప్పేడ్య మన్నాను.

నీ అయిడియా బ్రహ్మాండంగా ఉంది గాని, దాన్ని మాత్రం ఎప్పుడూ ఇక్కడ ఎవరిమీదా ప్రయోగించకు.” కేషియర్ విసుగ్గా అన్నాడు.

ఎదురుచూడని సమాధానంకీ అప్పడు నీరుగారి పోయాడు.

“పోనీ గురుణ్ణి శంకరగిరి మఠాలకు పట్టించేసేనో?” బైవిస్సు.

“ఆలోచన దివ్యంగా ఉందిగాని, అంత అవసరమా అని ఈ పరిస్థితుల్లో?...అంత అర్థంబుగా ట్రాన్స్ఫర్ చేయించడమంటే మనవల్ల అయ్యే పని కాదే? పెద్దవాళ్ళు పూనుకుంటే గానీ జరగని

చోళ్లందరికీ బుల్లెంట్ల పోతులు పెట్టడం బాగా అలవాటైపోయిందా! తిండుకో ఇలా..!

OFFICE

మన



పనిది!” రాజారావు.

“వారి అయిడియా మీకు నచ్చింది కదా? ఆ తర్వాత పని మనవల్ల కాకపోయినా, నాకు తెలిసిన ఓ శాస్త్రీ సహాయం తీసుకుంటే మన పని జరిగిపోతుందని నా నమ్మకం. రాజారావుగారూ! ఈ సాయంత్రం మీరు నాతో రండి. అన్ని విషయాలూ ఆ శాస్త్రీకి చెప్పి మనపని జరిగేలా చేద్దాం!” వేణు.

“ట్రాన్స్ఫర్ రంటే అంత తెలికైన విషయం కాదు. హెడ్డాఫీసులో బాగా పలుకుబడి ఉంటేగాని జరగనివని.” కేషియర్.

“ఆ సంగతి నాకు తెల్పండి! ఆ శాస్త్రీని తక్కువగా అంచనా వేయలేం! ఇలాంటివి చాలా చేశాడని విన్నాను. ఓ విషయంలో మాబంధువు దగ్గర రెండువేల రూపాయలు తీసుకుని తనకు కావల్సిన చీటుకి ట్రాన్స్ఫర్ ఆర్డర్ రప్పించాడు కూడాను.”

“ఇది డబ్బుతోకూడిన వ్యవహారం! రెండు వేలంటే మఠలా!...బాగా ఆలోచించాల్సిన విషయం! మనమంతా పట్టుమని పాతికమందిమి లేము— ఎంతో కొంత వేసుకుని పని జరిపించుకుందా మన్నా!” కేషియర్.

“ఈమాత్రం దానికి ట్రాన్స్ఫర్ దాకా పోవాలా అని?...” రాజారావు సందేహంగా.

“లేకపో తేమిటండీ? ఈ వెధవ దరిద్రాన్ని రోజూ ఎవడు భరిస్తాడండీ?” అప్పడు.

ఇంచుమించంతా అప్పణ్ణి సమర్థించారు.

“డబ్బు నమ స్వేలా?” కేషియర్.

“కేషియర్నివే కదా? నీవే ఏదో మర్లం చూపించాలి!” వేణు.

“మా భలేగా ఉందే వ్యవహారం! డబ్బున్న పావుకారిని కాదయ్యా. బాబూ, నేను! ఆ డబ్బే గన్ను ఉంటే వ్యాపారం పెట్టుకొందును.”

“అంతా ఓ అభిప్రాయానికి వచ్చారు కాబట్టి ఆ గురుణ్ణి కలిసిన చూద్దాం. మన వ్యవహారం చక్కబెట్టగలడంటే-ఎంతదప్పుడో చెప్తాడు కదా? అప్పుడు ఆలోచిద్దాం డబ్బు సంగతి!” రాజారావు.

“అలా చేయండి, బాబూ! అన్ని కేసులికీ ఒకే రేటంటా డేమిటి?” అప్పడు.

“మన లంచ్ అవర్ పూర్తి కావస్తోంది. మన గురుడు వచ్చే టైమ్ కూడా దగ్గర పడింది. పదండి సెక్షన్లోకి పోదాం!” అంటూ ఒక రనేసరికి, అంతా బుద్ధిగా సెక్షన్వేపు దారి తీశారు.

“తను లేట్గా వచ్చినా, తన మెడికల్ ఎక్స్పెండ్చర్ ఎక్కువైనా, కావాల్సినప్పుడు లీవు తీసుకున్నా, ఇతరత్రా సొంత పనులు ఆఫీసు సమయంలో చేసుకుంటున్నా-చేయించుకుంటున్నా ఎవ్వరూ వేరెత్తి చూపించలేని సీట్లో ఉన్నాడు మీ వంతులు. పై ఆఫీసర్ మీ గురుడికి స్నేహితుడు, నన్నిహితుడు కాబట్టి తను చెప్పిందే వేదంలా ఉందంటారు పరిస్థితి!”

“అవునండీ!” రాజారావు.

“గంగిగోవులాంటి మనిషి ఈ కొత్త ఆఫీసర్ అండ చూసుకుని పోట్లగిత్రలా మరిపోయా డంటారు?”

“అవునండీ!” వేణు.

“బాబూ, వేణూ! మీ తమ్ముడికి కాన్వెంట్లో సీటిప్పించి వుణ్యం కట్టుకున్నది ఈ రాజారావుగారేనా?...”

“అబ్బా!! క్రిందటి సంవత్సరం విషయం మీకింకా గుర్తుందన్న మాట!?”

“మంచివాళ్ళు చేసే మంచి వసుల్ని, ఆ మంచి మనుమల్ని ఎవరైనా ఎలా మరచిపోతారు, బాబూ? అందునా నీలాంటి అవసరమే నాకూ ఎదురైంది దిప్పుడు. నా పెద్ద మనమణ్ణి ఆ కాన్వెంట్లోనే చేర్పించాల నుంది. సరైన సమయంలోనే మన రాజారావుగారి దర్శనమైంది నాకు. ఆ ప్రిన్సిపాల్ గార్ని వీరికి ఉన్న స్నేహం ఈనాటిది కాదని విన్నాను. వీరు తల్చుకుంటే మాబాడికి ఆ కాన్వెంట్లో నాలుగు అక్షరం ముక్కలు నేర్చుకోడానికి అవకాశం తప్పక ఉంటుందనీ తెల్పు!”

“నిజంగా ఈ ముసలాడి బుర్ర పాదరసంలా పన్నేస్తోందే!... ఈ రెండింటికీ లింకు పెట్టబోతున్నాడా!...” స్వగతంలో రాజారావు అనుకుంటూ—“చూడండీ, సలహాలావుగారూ!...”

అంటూ ఏదో చెప్పబోతుంటే—“అయ్యా! నా పేరు బ్రహ్మానందమండీ! నా దగ్గరకు వచ్చినవాళ్ళకు నాకు తోచిన సలహాలేవో ఇస్తూండటం, చాలామందికి నా సలహాలమూ లంగా పనులు జరిగిపోతుండటంవల్ల నా పేరుని జనాలు మర్చికారు” అంటూ సదరు బ్రహ్మానందం నవ్వేస్తూ తన సోది వినిపించాడు.

“సరేండీ! మీవాడి సీటు విషయం నే చూసుకుంటాను. మరి మా గురుడి విషయం గురించి మీరు గట్టిగా ప్రయత్నించాలి.” రాజారావు.

14-11-84

“అంతగా చెప్పాలంటే? నా సంగతి మీకూ మీ సంగతి నాకూ పూర్తిగా తెలికపోయినా మన మధ్యలో ఈ వేణు ఉన్నాడు కాబట్టి బాగా ఆలోచించి మీ విషయం గురించి చెబ్దాను.”

“ఆలోచించి చెప్పతే సనడం కాదండీ! పని జరుగుతుందని హామీ ఇస్తే మాక్కాస్త మనః స్త్రమితంగా ఉంటుంది.”

“బాగా శ్రమతో కూడిన వ్యవహారంవండీ మీది! నా విషయంలో మీరు హామీ ఇచ్చారు కాబట్టి మీ పని సానుకూలపరచేందుకు నా శాయశక్తులా ప్రయత్నిస్తాను. ఇంతకీ మీ స్థాఫెంతమంది?”

“ఇరవైదాకా ఉంటారు.”

“ఇరవై యాభైలు ఎంతండీ?”

“వెయ్యి.” వేణు.

“అదండీ సంగతి! అంతైతే మీ గురుణ్ణి మళ్ళి గంగిగోవులా మర్రేయడంవో లేదా మరొక పేదైనా చేసే వాడితో గొడవ లేకుండా చేయడంవో చేస్తాను. ఏవంటారు?”

“మనకిక మునుగులో గుద్దులాట దేనికండీ? మీ పని చేస్తాను. మా పని మీరు చూడండి.”

“అలా అనేస్తే ఎలాగండీ? హెడ్డాఫీసుతో ముడిపడ్డ మీ పనికి. ఈ ఊర్లో కేవలం మీ మఱుతో జరిగిపోయే నా పనికి ముడి పెట్టడం అంత సబబుగా లేదండీ?”

“సరే! నా అభిప్రాయం చెప్పాను. మరి మీ అభిప్రాయం సెలవివ్వండి.”

“అలా అన్నారు బావుంది. మీ హెడ్డాఫీసుకి రానుపోను ఖర్చులగ్గాను ఓ ఐదొందలు ఇవ్వండి.”

కొన్ని క్షణాలు తటపటాయింది రాజారావు ఓ

నిర్ణయానికొచ్చేశాడు.

“గురువుగారూ! అన్నీ దీంతోనే సరిపెట్టండి!” అంటూ మూడు పందలు ఆయన చేతిలో ఉంచి లేచి నిలుచున్నాడు.

“సరే. కానివ్వండి! కొన్ని పరిస్థితుల్లో ఒకరికొకరు ఇలా సహాయం చేసుకోవడం తప్పని సరి!” అంటూ ఆ డబ్బు తీసుకున్నాడు తను.

“నాన్నగారూ! రెండేళ్ళ నుంచి మనుారికి బ్రాన్స్ ఫర్ కోసం విశ్వప్రయత్నం చేస్తున్నా కానిపని మీరు ఓ సెల్రోజుల్లో ఎలా నారు బ్రాన్స్ ఫర్ చేయించారు?” ఆశ్చర్యంతో తండ్రి ముఖంలోకి చూస్తూ అడిగాడు సదాశివం.

“నాయనా శివా! ఈ బ్రహ్మానందానికి ఆ బ్రహ్మ దేవుడు కాస్త ఆలోచించే బుర్ర ఇచ్చాడ్రా! అగ్గివుల్ల గీసే గుళ్ళో దీపాలనీ వెలిగించెచ్చు. కొంపల్ని తగలెట్టెచ్చు. ఐతే నే నే పని చేసినా. గుళ్ళో దీపాల్ని వెలిగించేలా ఉంటుంది.”

“నీ వొకడివి ఆఫీసర్ గా వాళ్ళ హెడ్డాఫీసులో ఉన్నావని. ఇక్కడికి రావడానికి విశ్వప్రయత్నం చేస్తున్నా వన్న విషయం ఇక్కడి వాళ్ళకు తెలీదు. అదో ప్లీస్ పాయింటు మనకు. అక్కడి మీ బాఫీస తమ్ముడి కొడుక్కి మనుారో వాళ్ళకు కావాల్సిన కాన్వెంటులో సీటు రాక కిందా మీదా వడుతున్నారన్న విషయం మీ చెల్లెలు రాధ ద్వారా నాకు సరైన సమయంలో అంటే ఇక్కడి వంతులు గొడవ నా చెవిలో పడ్డానికి ముందుగానే తెలియడం మరో ప్లీస్ పాయింటు మనకు. ఇక

మన రాధ. మీ బాఫీస తమ్ముడి భార్య ఒకప్పుటి క్లాఫీసమేట్స్ కావడం ఈ తతంగంతో చెప్పుకోదగ్గ విశేషం!... అంతే! నీవు ఇక్కడకు సెక్టనాఫీసర్ గా రావడం జరిగితే, వాళ్ళ కుర్రాడికి సీటు రావడం గారంటే- అన్న అభయహస్తం ఎత్తాను వాళ్ళకు. ఇంకొచ్చుంది నిమిషాలమీద అన్నీ పనులూ జరిగి పోయాయ్!” ధర్మసూక్తాన్ని వివరించారు బ్రహ్మానందం చిద్విలాసంగా నవ్వుతూ.

“వాళ్ళకు కావాలి సీంది ఆ పంతులు బ్రాన్స్ ఫర్ కదా?”

“ఈ మాత్రం అర్థం చేసుకోలేనివాడివి సెక్టన ఆఫీసర్ ఉద్యోగం ఎలా వెలగబెడుతున్నావురా? గంగిగోవులాంటి పంతులు వాడి అండ చూసుకునేగా అలా తన పంజా విప్పాడు? వాడు లేందే మళ్ళీ బిల్లయిపోడూ?... అర్థాంతరంగా ఇక్కడి సెక్టన ఆఫీసర్ కి బ్రాన్స్ ఫర్ వచ్చే సీనా. గొడవ మీ చేయకుండా బుద్ధిగా ఎందుకు ఉరుకున్నాడో తెలుసా? వాడి సొంతూరు ఇక్కడికంటే హెడ్డాఫీసుకి బాగా దగ్గరై పోవడం వల్ల!”

“గుడ్ గేమ్... వెలెడన్, డాడీ! ఇంట్లో కూర్చునే చక్రం తిప్పేశారు. ఆ కాన్వెంట్ సీట్లో ఇన్నింటిని ముడి పెట్టేశారా!”

“అవునూ! ఈ వ్యవహారంలో అందరి అవసరాలూ తీరాయ్. ఇక వాళ్ళ దగ్గర తీసుకున్న ఆ మూ డొందలూ మనింట్లో వారాలు చేసుకుంటూ చదువుకుంటున్న ఇద్దరికీ కాలేజీ ఫీజులు వగైరాలకి కావాల్సివచ్చాయ్. ఆ మాత్రం వాళ్ళనుంచి తీసుకోడం తప్పనిపించలేదు నాకు” అంటూ వీధిలోకి వెళ్ళిపోయాడు బ్రహ్మానందం. \*

## తెల్ల మచ్చలకు చికిత్స



క్రివమైన ఒక పరిశోధన తరువాత తెల్ల మచ్చలను తొలగించేందుకు గాను మా ముదు కనిపెట్టబడింది చికిత్సను గమక పూర్తిగా పొందుతే మచ్చల రంగు మారి శరీరానికి మునుపటి రంగు తిరిగి వస్తుంది. జబ్బు మొదళ్ళలో నుండి కూడా పూర్తిగా నియమోతుంది. మీరు నిరాశ చెందినట్లుతే తప్పకుండా ఈ చికిత్సను పొందండి. మా చికిత్సను పూర్తిగా పొందినట్లుతే ప్రచారణకే ఒక ఫైల్ ఉచితంగా ఇవ్వబడుతుంది. రోగుల వస్తున్నతో నహా జబ్బు పూర్తి పీవారాలను వ్రాయండి.

## దాంపత్య జీవితాన్ని ఆనందించండి



బాల్యంలో చేసిన పొరపాట్లకు లేక మరి ఏ ఇతర కారణాలకు గానీ లోవై సిగ్నల్ మీ బలహీనతను ప్రదర్శించలేక దాంపత్య జీవితంలో ఎటువంటి ఆనందభరితమైన సుఖాన్ని అనుభవించలేక పోతున్నారా... అయితే రహస్యమైన మీ జబ్బు యొక్క పూర్తి పీవారాలను వ్రాయండి. దాంపత్య జీవితంలో గల నిజమైన సుఖాన్ని అనుభవించేందుకు వలవాలను పొందండి.

## తెల్ల వెంట్రుకలు మరియు వెంట్రుకలు రాలిపోవుట

జుట్టును దై చెయ్యనివనరిం లేదు మా ఆయుర్వేద చికిత్స (ఆయిల్) వల్ల తెల్ల వెంట్రుకలు మామూలు నిలుపు రుగులోనికి మారి స్థిరంగా నిలుస్తాయి. జుట్టు రాలిపోకుండా కాపాడి జుట్టు రాలిన ప్రదేశాన కొత్త జుట్టు వస్తుంది. ఇది మొదటను చిల్ల పడుస్తుంది. ఒక కోర్సోలో 3 ఫైల్స్ టర రూ. 35/- పోస్టేజి మరియు డ్యూకోర్ అందిం.

SHYAM AYURVED BHAVAN (A)  
P.O. KATRI SARAI (GAYA) PIN : 805 105

**తెలుగు సాహితీ పాఠకుల పంట!**  
టీనేజిల్స్ (యువతీ యువకుల)  
కలల పంట!

**1973 సంవత్సరపు కవలకా పేజిందిన**  
**ఇవమ్మిల్ల 1984 అద్వితీయ ముద్రణ!**



1,2 షకాలుగా వెలువటుతోంది.  
650 పేజీలు క్క.45/-  
ప్రతుకలకు ముందే కాకునాల సౌకర్యంతో క్క.40/- M.O. పంపి క్క.4/- ఆడి చేయండి.  
ఈసాలళ్ళం డిశంబర్ 15 వరకు మాత్రమే!  
పుస్తకాలు (1,2 షకాలు) ఖుగిల్ క్క.పాయికి V.R.P.లో పంపుతాము.



**నవజ్యోతి పబ్లికేషన్స్**  
ఎలెవన్ డి, బిజయవోడ-2.  
ఫోన్: 74005.